

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 stycznia 2023 r.

Pozycja 10

POSTANOWIENIE z dnia 16 września 2022 r. Sygn. akt Ts 282/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.K. w sprawie zgodności:

art. 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375) i art. 53 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138) z art. 45 ust. 1, art. 32 ust. 1 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 29 listopada 2021 r. (data nadania) A.K. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu wyznaczonego zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla K. z 10 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]), wystąpił z żądaniem sformułowanym na tle następującej sprawy.

Postanowieniem z 8 maja 2015 r. (sygn. akt [...]) Sąd Okręgowy w K. Wydział III Karny (dalej: sąd pierwszej instancji albo Sąd Okręgowy), rozpoznawszy wniosek Ministra Sprawiedliwości z 24 lutego 2015 r. (sygn. akt [...]), na podstawie art. 610 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (obecnie: Dz. U. z 2022 r. poz. 1375; dalej: k.p.k.) oraz art. 2 i 3 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych, sporządzonej w Strasburgu 21 marca 1983 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 51, poz. 279) stwierdził dopuszczalność przekazania do wykonania w Republice Federalnej Niemiec wobec skarżącego (obywatela polskiego i niemieckiego) kary 25 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w K. z 30 grudnia 2013 r. (sygn. akt [...]). Sąd Apelacyjny w K. II Wydział Karny, rozpoznawszy zażalenie prokuratora na niekorzyść skarżącego, postanowieniem z 19 czerwca 2015 r. (sygn. akt [...]) zmienił orzeczenie sądu pierwszej instancji w ten sposób, że stwierdził niedopuszczalność przekazania.

Powyższe orzeczenie skarżący wskazał jako ostateczne w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 29 grudnia 2021 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 5 stycznia 2022 r.), na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), wezwał skarżącego do udokumentowania daty doręczenia ostatecznego orzeczenia wraz z czterema kopiami, a także doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: orzeczenia sądu rejonowego o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej (wraz z czterema kopiami), postanowienia Sądu Okręgowego z 8 maja 2015 r. (sygn. akt [...]) wraz z czterema kopiami oraz załączników wskazanych w punktach 3-6 i 8-14 skargi konstytucyjnej.

Skarżący, 12 stycznia 2022 r. (data nadania), usunął tylko część braków formalnych. W zakresie pozostałych sformułował wniosek o przedłużenie terminu do ich usunięcia o miesiąc.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 27 stycznia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 16 lutego 2022 r.), na podstawie art. 166 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, ze zm.) w związku z art. 36 u.o.t.p.TK, przedłużył o 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia termin do usunięcia przez skarżącego – wskazanych w zarządzeniu Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 29 grudnia 2021 r. – braków formalnych skargi.

W piśmie procesowym z 21 lutego 2022 r. skarżący ustosunkował się do zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.

Zarządzeniem z 20 kwietnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 26 kwietnia 2022 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego, na podstawie art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, wezwał skarżącego do wskazania ostatecznego orzeczenia w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji; udokumentowania dat doręczenia ostatecznego orzeczenia oraz wystąpienia do Sądu Okręgowego z wnioskiem w sprawie ustanowienia pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi do Trybunału. Skarżący został także zobowiązany do wskazania, które jego konstytucyjne wolności lub prawa wyrażone w art. 45 ust. 1, art. 32 ust. 1 oraz art. 2 i w jaki sposób zostały naruszone, a także uzasadnienia zarzutu niezgodności kwestionowanych w skardze przepisów z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

Skarżący ustosunkował się do zarządzenia w piśmie procesowym z 4 maja 2022 r. (data nadania).

Z kolei na podstawie art. 69 ust. 1 w związku z art. 71 ust. 1 u.o.t.p.TK sędzia Trybunału Konstytucyjnego wydał 20 kwietnia 2022 r. zarządzenie w sprawie zwrócenia się do Sądu Rejonowego w K. II Wydział Karny o wskazanie daty wpływu do tego Sądu wniosku skarżącego o ustanowienie pełnomocnika do sporządzenia i wniesienia do Trybunału Konstytucyjnego skargi konstytucyjnej, tj. daty przekazania przez Sąd Okręgowy pisma skarżącego z 28 maja 2021 r., a także o doręczenie kopii zarządzenia Sądu Rejonowego wyznaczającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej adwokata A.Ż.

Postanowieniem z 7 kwietnia 2022 r. (sygn. akt [...]) Sąd Najwyższy rozpoznawszy kasację wniesioną przez Rzecznika Praw Obywatelskich od postanowienia Sądu Apelacyjnego w K. z 19 czerwca 2015 r. (sygn. akt [...]) uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w K. do ponownego rozpoznania, co Trybunał Konstytucyjny ustalił z urzędu.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 8 czerwca 2022 r., na podstawie art. 69 ust. 1 w związku z art. 71 ust. 1 u.o.t.p.TK, zarządził zwrócenie się do Sądu Najwyższego o przesłanie powołanego wyżej postanowienia z 7 kwietnia 2022 r. Odpis powyższego rozstrzygnięcia przesłano do Trybunału Konstytucyjnego 29 czerwca 2022 r. (data nadania).

Skarżący zarzucił, że zakwestionowane w skardze konstytucyjnej przepisy naruszają prawo do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji) oraz zasady: równości (art. 32 ust. 1 Konstytucji), demokratycznego państwa prawnego, prawidłowej legislacji i sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji), ponieważ „pozwalają na traktowanie obywateli przez sądy «uznaniowo»” (s. 3 pisma procesowego z 4 maja 2022 r.).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań, jest oczywiście bezzasadna, lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

2. Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, warunkiem rozpoznania przez Trybunał skargi konstytucyjnej jest wydanie na podstawie zaskarżonego aktu normatywnego wyroku, decyzji lub innego rozstrzygnięcia, w którym orzeczono ostatecznie o konstytucyjnych wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącego.

3. Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że rozpoznawana skarga nie spełnia powyższego wymogu.

Skarżący wiąże naruszenie swoich praw z postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. II Wydział Karny z 19 czerwca 2015 r. (sygn. akt [...]). Orzeczenie to zostało jednak uchylone postanowieniem Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2022 r. (sygn. akt [...]), a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania. W związku z tym orzeczenie, z którym skarżący wiąże naruszenie swych praw, utraciło walor ostateczności.

Mając powyższe na względzie Trybunał stwierdza, że skarga nie spełnia podstawowej przesłanki określonej w art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanej w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, co uzasadnia odmowę nadania jej dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.